

Sygnatura akt VI Ka 220/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 kwietnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r.

sprawy **R. S. syna A. i J.,**

ur. (...) w T.

oskarżonego z art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 15 stycznia 2016 r. sygnatura akt VI K 910/15

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 220/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 15 kwietnia 2016r.

Oskarżony R. S. stanął pod zarzutem tego, że w nocy z 24 na 25 lipca 2015r. w P. zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą w postaci motoroweru marki (...) o nr rej. (...) o wartości 1600 złotych na szkodę M. G., tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem z dnia 15 stycznia 2016r., wydanym w trybie art. 335 § 1 kpk, w sprawie o sygn. VI K 910/15, uznał oskarżonego R. S. za winnego czynu opisanego wyżej, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk i za to przestępstwo na mocy art. 278 § 1 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz – w oparciu o przepis art. 33 § 2 kk - karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności. Nadto na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata, na mocy art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. G. kwoty 1600 złotych oraz zasądził od oskarżonego stosowne koszty sądowe.

Od niniejszego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł Prokurator, zaskarżając wyrok w części dot. orzeczenia o karze i zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 72 § 1 kk, poprzez brak orzeczenia obowiązku wskazanego w w/w przepisie przy równoczesnym orzeczeniu warunkowego zawieszenia wykonania kary bez orzeczenia środka karnego, mimo obligatoryjności orzeczenia takiego obowiązku.

Stawiając taki zarzut Prokurator wniósł o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna na tyle, że w wyniku jej wywiedzenia zaskarżony wyrok nie mógł się ostać. Koniecznym stało się zatem uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach.

Oskarżyciel publiczny w złożonym w trybie art. 335 § 1 kpk wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego wniósł o orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych, a także obowiązku naprawienia szkody w oparciu o przepis art. 46 § 1 kk. Sąd Rejonowy wydał wyrok w trybie art. 335 kpk, a więc na posiedzeniu, pod nieobecność stron, prawidłowo zawiadomionych o jego terminie, uwzględniając w całości wniosek Prokuratora. Wydając wyrok Sąd I instancji powielił jednak błąd, jakim obarczony był ów wniosek, dopuszczając się obrazy przepisu art. 72 § 1 kk.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa w nocy z 24 na 25 lipca 2015r., a więc koniecznym było zastosowanie w realiach niniejszej sprawy przepisów znowelizowanych, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. Zgodnie z treścią znowelizowanego art. 72 § 1 kk warunkowe zawieszenie wykonania kary musi się wiązać z nałożeniem na oskarżonego przynajmniej jednego z obowiązków wymienionych w tym przepisie, chyba że Sąd orzeka jednocześnie środek karny; wówczas jest fakultatywne. Od dnia 1 lipca 2015r. obowiązek naprawienia szkody nie jest już środkiem karnym, lecz środkiem kompensacyjnym, a zatem oddziaływanie na oskarżonego środkiem probacyjnym w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary winno być w niniejszej sprawie wzmocnione dodatkową dolegliwością w postaci przynajmniej jednego z obowiązków wskazanych w art. 72 § 1 kk.

Uwzględnienie przez Sąd I instancji wniosku Prokuratora, zawierającego propozycję niezgodną z unormowaniem art. 72 § 1 kk, bez wykorzystania procesowych uprawnień do zainicjowania zmiany wniosku, przy równoczesnym braku rozstrzygnięcia na podstawie art. 343 § 7 zdanie pierwsze kpk o zwrocie sprawy Prokuratorowi, skutkowało wydaniem wyroku dotkniętego naruszeniem przepisów prawa wskazanych w środku odwoławczym. W tej sytuacji konieczne stało się uchylene wyroku w całości, gdyż wydanie prawidłowego orzeczenia w trybie konsensualnym możliwe jest jedynie, gdy wszystkie zawarte uzgodnienia są zgodne z przepisami prawa materialnego, a nadto zostały zaakceptowane przez strony tego uzgodnienia.

Trzeba przypomnieć także, że Sąd Rejonowy jest związany treścią wniosku Prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować zwrot sprawy Prokuratorowi. Jediną dopuszczalną możliwością wydania przez Sąd we wspomnianym trybie orzeczenia o innej treści niż tej wynikającej z ukształtowania wniosku w trybie art. 335 § 1 kpk, jest dokonanie przez strony stosownych modyfikacji w trakcie posiedzenia. Natomiast Sąd meriti, uwzględniając wniosek oskarżyciela publicznego, uznał jego zasadność i adekwatność kary.

Z tych wszystkich względów Sąd odwoławczy uchylił zaskarżone orzeczenie, przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W jego toku Sąd ten uwzględni powyższe uwagi. Ponownie rozpoznając sprawę może skierować ją na posiedzenie, o jakim mowa w art. 343 kpk, gdyż nadal istnieje w sprawie wniosek o skazanie oskarżonego bez rozprawy, będzie jednak wówczas dążył do niepowtórzenia uchybienia omówionego wyżej; alternatywą – w wypadku niezgodnienia przez strony odpowiedniej zmiany, od jakiej Sąd uzależni uwzględnienie

wniosku - pozostaje zawsze zwrot sprawy Prokuratorowi w oparciu o powołany wyżej przepis art. 343 § 7 zdanie pierwsze kpk.

Kierując się powyższym orzeczono jak w sentencji.